

רחל מרחלת על כל העולם

לא התכוונתי

כמה שאני שונאת שמסבכים אותי בדברים האלה, אתם לא יכולים לתאר לעצמכם. אני מתכוונת לסיבוכים בפרשיות גירושין מלוכלכות מהסוג של איש העסי קים והתיק-המחץ **אמנון אנג'ל** ואשתו, **ברוריה**, מנהלת המערכת של שבועון חיללי צה"ל, במחנה, שעליה דיווחתי לכם בשבוע שעבר (העולם הזה 2232).

לתומי האמנתי, כשחברה טובה של

אמנון אנג'ל
נקמה של ידית האשה

ברוריה סיפרה לי שהעניין ביניהם מסייגים חיים ושסוף-סוף בשבוע הבא, מה שהיה צריך להיות השבוע, יגיע הגט. ידעתי כמה אמנון רוצה כבר את הגט והאמנתי שהוא אכן הצליח לשכנע את ברוריה שאין עתיד להיות לחדד ולהיפגש רק כשעושים הצגות אצל רבנים. אבל לא, ברוריה עדיין דורשת את הדרישות הכספיות שלה, וטוענת שאמנון הוא ממישי פחה עשירה ולכן מגיע לה.

בינתיים אמנון מצא את אהבת חייו האמיתית, את **שרה הררי**, סטודנטית, שתאמינו לי שאחרי שראיתי אותה, אני לא מאשימה אותו מדוע הוא מאוהב כל כך. החברות של ברוריה, שוב מתוך קינאה, הפיצו כאילו שרה היתה פעם עוררת-הבית של אמנון, אבל העובדה הו פשוט לא נכונה. אני אמנם לא חושבת שאסור להתאהב בעוררת בית, זה גם רו מנטי וגם יעיל, אבל במקרה של אמנון זה פשוט לא היה כך.

איך אומרים: כשהיה סוף טוב, יהיה הכל טוב. אני מכירה את אמנון ומאחלת לו את הסוף הטוב.

לים למצוא זבל, והוא לוקח את התלמידים שלו לאילת.

בקורס האחרון היתה חתיכה אחת שבאה והלכה וצללה כל הזמן עם החבר שלה. אני מתכוונת ליפהיה-הצוללת **ארי רית ברטיני**, בתו של המנצח והמוסיקאי **גארי ברטיני**, אליה צמוד ביותר החבר שלה, **עידו כר-יוסף**.

לא רק זאבי אילת שמו לב שאורית היא יפהפיה הראויה להתכבד, גם מודי שם לב לכך, למרות שגם אליו היתה צמודה אחת, החברה שלו עוד מתל-אביב, **מיה כהן**. כפדאגוג אמיתי לא נתן מודי לתלמידים להבחין ביחס המיוחד שלו לאורית, עד שנפלה בידו שעת כו שר עם תירוף פדגוגי.

בשלב מסויים הגיעה העת ללמד את התלמידים הנשמה מפה לפה. המדריך הוא כמובן מודי. הוא התכוון בנאשאלנטיות כזו על התלמידות שלו, וכאילו במקרה בחר באורית. אורית התבקשה לשכב על החוף בדמות, "ניצול" ומודי הדגים עליה הנשמה מפה-לפה.

הכל יודעים שמודי הוא בקיא במיקי-צווע ויש באמתחתו הרבה שיטות הנשמה מפה-לפה, אותן כדאי ללמוד, אבל גם מעריציו המושבעים ביותר הופתעו לראות אותו מנשים את אורית משך למעלה מ-20 דקות.

מה שהייתם צריכים לראות זה את המבטים שהחליפו ביניהם שני אלמני הקש: מיה ועידו. אני יודעת מי לא תסע יותר לאילת.

ענת גלייט
גם החבר מתחנן

אין מה להציע בארץ

סיפור עצוב. מתחיל להימאס עלי קצת הסיפור הזה על החתיכים והחתיכות שפתאום פורחים להם ועוזבים אותנו, אותי ואותך ואת **כנימין זאב הרצל**. בשורת האיוב שלי היום נוגעת לחתיכה של ממש, וממילא, אבידה של ממש. אני מתכוונת לדוגמנית בעלת הגמשים והגוף המשגע, **ענת גלייט**. בחצי השנה האחרונה היא מתאוששת מאכזבות שונות בחיים בחברתו של צעיר חמודות ושמו **נחי**, העוסק חוץ מהזמן שהוא עם ענת, במחשבים. נחי דגן החליט לבדוק את השוק במולדת המחשבים אמריקה וענת כמובן תהיה איתו.

אז איפה אתם כולכם? יש לכם להציע לענת משהו יותר טוב?

יתכן ולא רק ממשלת הליכוד של **מנחם בגין** הביאה את נחי וענת לעזוב את הארץ, אלא הבשורה הטובה לכולם, ואולי לא כל כך טובה לענת, אני מתכוונת למאורע המשמח והכפול בחייו של **איציק ברבי**, מי שהיה תקופה ארוכה החבר הקבוע מאוד של ענת עד שהם נפרדו לפני שישה חודשים.

אז מסתבר שפרידה, אפילו אם היא זרקה את ענת ישר לנחי, עדיין לא מתיי רה את כל הקשרים. לענת קצת עצוב שבשבוע שעבר התחתן איציק עם **לבנה**, מי שהיתה עד אז עובדת במפעל הבגדים שלו והיום המנהלת ובעלת הבית. ולא רק זה, אלא שאיציק ולבנה ממתינים במהרה בימינו לצאצא משותף שיצטרף לשני ילדיו הקודמים של איציק מנשואיו עם **רוחלה** שהיתה אפילו לפני ענת. אמריקה ארץ הניחומים.

פרשה

מסתורית מהעבר

אחת לחודשיים אתם יכולים לראות אותה מסתובבת כמלכה אמיתית בלובי של מלון הילטון בתל-אביב. מי שמוזהא אותה, יודע שהיא באמת מלכה אמיתית. אני מתכוונת ל**לימור שריר**, מי שהיתה מלכת-היופי שלנו לפני שמונים שנים. היום היא כבר לא שלנו, היא מצאה לה בעל שהוא לא רק עשיר, אלא גם

לימור שריר
מילחמה נגד ונסה

הנשמה

מפה לפה

מה שהאילת הזו יכולה לעשות לבני האדם? תשאלו אפילו את הקולגה שלי **אודסה**. היא תמיד חוזרת מאילת בן-אדם אחר, עם גשעונות אחרים וסיפורים שרק באילת אפשר להמציא אותם, ואז דטה נוסעת כמעט כל שבוע.

הסיפור שלי על אילת נראה כאילו לקוח מהסרטים, אבל הוא אמיתי. אני ראיתי אותו במו עיני.

בתל-אביב יש בית-ספר לצלילה השוכן כבוד במרינה. את בית-הספר מנהל והוא גם מדרין הצלילה שלו, צעיר בשם **מודי רוזנרייב**. לבית-הספר יש סניף, כמובן באילת. דווידי ידע שלא יוכל לשכנע אנשים ללמוד צלילה בים של תל-אביב, בקרקעיתו הם לכל היותר יכור

זה שנשמע פנטסטי לכל אורכו, שאחת השופטות בתחרות, מאלה "שתפסה איר-גון" היתה לא אחרת מאשר השחקנית **נפסה רוזנרייב** ולימור על היום, כשהיא לבד במיטה, עם הדמעות על הכר, משוכנעת שבגלל ונסה היא לא זכתה בתואר הנכסף.

כל שנה צריכות איזה 20 בחורות להסייביר לבני עמך, לחברים ולהורים מדוע הן לא נבחרו למלכת העולם, אבל אני משוכנעת שלאף אחת אין סיפוק כל כך פנטסטי כמו ללימור.

חכם. אחד המדווחים האלמוגים שלי דיווח לי במכתב כתוב בכתביד צפוף את כל קורות לימור, והאמינו לי שזה מרחק. הבעל הוא רופא ואיש עסקים עשיר, מבוגר מלימור באיזה עשר שנים טובות, גבוה ויפה. לימור העניקה לבעל שלה את **רוני**, שהוא היום בן ארבע, והוא העניק לה לעומת זאת מטפלת צמר דה. לימור עצמה החליטה לא לסגר את-רי בעלה, היא לומדת עתה רפואה ומאיימת שתחזור לארץ. כדי להמחיש את איר מיה, היא ובעלה רוכשים נכסים כאן, כשהיה לאן לחזור.

אבל לא זה מה שרציתי לספר לכם. מה שרציתי לספר לכם זה סיפור בכורה עולמי של פרשיה עלומה המתפרסמת כאן לראשונה, אבל אין לי כל אחריות לאמיתותה. היא כאמור הגיעה אלי באותו מיכתב-מעריצים אלמוגי, מסתבר כי כאשר היתה תחרות מיסתבל, השתלטו מחבי לים על מלון בסמוך למקום התחרות ותפסו בני ערובה. התפרסמו כל מיני דרישות שלהם, אבל הדרישה האמיתית לא התפרסמה: שלימור שריר תעוף מן התחרות.

זה היה יותר מדי עבור החיילת לשעבר מישראל, שכמעט כל העיתונים ניבאו לה אז את הכתר עוד הרבה לפני שריינה **מור** עשתה את הדיאטה שלה. היא פשוט אמרה לא. נערך משאומתן עם המחבלים, לימור המשיכה את הכנותיה ואת החזרות, למרות שכולם אמרו לה שלבסוף המחבלים יתרגזו ויתנקשו גם בה. לבסוף, כך מסבירים ידידיה של ליי מור את כישלונה מלקבל את תואר מיס תבל, הגיעו להסכם עם המחבלים: לימור תבחר לסגנית בלבד והמחבלים ישחררו את בני-הערובה. עוד מוסיפים החברים הטובים של לימור פרט מאלף מסיפור